622/01

Den 11. juni 2001 blev i sag nr. 54.786:

xxxxxxx xxxxx
xxxxx xxxx xxxx xx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Alm. Brand af 1792
Lyngby Hovedgade 4
Postboks 1792
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Alm. Brand af 1792, klager over størrelsen af den af selskabet tilbudte erstatning for en tandskade.

Klageren har ved et færdselsuheld den 10/9 1999 beskadiget tænderne 1+1,2.

Selskabet har tilbudt en erstatning på 20.500 kr., svarende til udgifterne til en 3-leddet bro.

Dette er klageren ikke tilfreds med, idet hun ønsker en implantatbehandling til en pris af ca. 37.000 kr.

Selskabet har anført, at klagerens egen tandlæge har angivet brobehandlingen som en alternativ løsning, og at denne behandling er rimelig i den foreliggende sag.

Sagen har været forelagt nævnets tandlægesagkyndige, der har udtalt følgende: "**Ankenævnet har anmodet om en redegørelse for hvilke fordele og ulemper der er ved henholdsvis brobehandling og implantatbehandling.** Det fremgår, at det som følge af uheldet kan være nødvendigt at fjerne +2 helt samt rodbehandle +1. Der skal

derfor fremstilles en erstatning for +2 enten i form af en bro eller et implantat. Der skal desuden foretages en kronebehandling af +1.

Fordele ved brobehandlingen:

1. Det er en enklere behandling, idet der ikke kræves kirurgiske indgreb bortset fra fjernelse af roden på +2.
2. Den er økonomisk mindre udgiftskrævende specielt i dette tilfælde, hvor en af de fremtidige bropiller skal krones pga. anden skade. Pris for bro inklusive genopbygning af +1 kr. 20.500,-.

Ulemper ved brofremstilling:

1. Nødvendig beslibning af bropiller, i dette tilfælde +3 som kun har en større fyldning på tandens distalflade. Dette kan medføre risiko for at tanden skal rodbehandles. Denne risiko er især aktuel på unge individer og derfor ikke aktuel her.
2. Risiko for at tandkødet trækker sig tilbage fra kronekanten, hvilket er kosmetisk uheldigt.
3. Risiko for sekundær karies langs kronekanterne. Både pkt. 2 og 3 er relateret til den tekniske fremstilling af broen og patientens mundhygiejne.
4. Der er som følge af løsning af +1 er en risiko på 1-7% for at denne tand mistes i løbet af en årrække og at der derfor enten må fremstilles en 4-leddet bro fra 1+ til +3, hvorved 1 + må beslibes.

Fordele ved implantatbehandlingen:

1. Der kan fremstilles en erstatning for +2 som ikke er afhængig af prognosen for +1.
2. Der skal ikke foretages en beslibning af +3.

Ulemper ved implantatbehandling:

1 . Den nødvendiggør 2 kirurgiske indgreb udover fjernelse af roden på +2.
2. Behandlingstiden fra roden af +2 fjernes til den endelige krone kan sættes på implantatet er 9-12 måneder længere end ved brofremstilling.
3. Risiko for at der med årerne sker et knogletab omkring selve implantatet og nabotænderne specielt når afstanden til nabotænderne er ringe som i dette tilfælde.
4. Risiko for at tandkødet trækker sig tilbage langs overgangen til implantatets metaldele, hvilket er kosmetisk uheldigt.
5. Behandlingen med et implantat regio +2 er mere udgiftskrævende i dette tilfælde kr. 28.240,- hvortil skal lægges udgift til behandling af +1 kr. 8.700,- i alt kr. 36.940,-.

Det skal bemærkes at sandsynligheden for punkterne 2 og 3 angående ulemper ved brobehandling anses for at være af samme størrelse som pkt. 3 og 4 under ulemper ved implantatbehandling. Det skal i øvrigt bemærkes, at klagers fremstilling af, at man ved brofremstillingen mister eller beskadiger 1 evt. 2 tænder dækker over, at man ved brofremstillingen udfører en beslibning af én evt. 2 bropiller."

I forsikringsbetingelserne hedder det: "Forsikringen betaler nødvendige og rimelige udgifter til sikredes tandbehandling efter ulykkestilfælde, i det omfang sikrede ikke har ret til godtgørelse fra anden side."

Nævnet udtaler:
Ud fra den vurdering, som nævnets tandlægesagkyndige har foretaget af fordele og ulemper ved de to behandlingsformer, finder nævnet, at selskabet har tilbudt at erstatte nødvendige og rimelige udgifter til dækning af klagerens tandskade, hvorfor

b e s t e m m e s :

Der kan ikke gives klageren medhold.

Marianne Højgaard Pedersen